

112

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 kwietnia 1955 r.

w sprawie odszkodowań za szkody wyrządzone w uprawach i plonach rolnych przez dziki, jelenie i daniiele.

Na podstawie art. 23 ust. 3 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 300 i z 1955 r. Nr 18, poz. 103) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia dekret i artykuły oznaczają dekret z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 300 i z 1955 r. Nr 18, poz. 108) i artykuły tego dekretu.

§ 2. 1. Obwód łowiecki, zarządcę i dzierżawcę obwodu łowieckiego określają przepisy dekretu.

2. Za rolnika w rozumieniu rozporządzenia uważa się osobą fizyczną lub prawną, która jest właścicielem uszkodzonych upraw lub plonów rolnych.

§ 3. 1. Obowiązek odszkodowania obejmuje szkody wyrządzone przez dziki, jelenie i daniiele w uprawach i plonach rolnych.

2. Za szkody wyrządzane przez dziki, jelenie i daniiele uważa się straty ilościowe i jakościowe w produkcji głównym uszkodzonych lub zniszczonych przez tę zwierzynę ziemiopłodów. Za produkt główny roślin włóknistych oraz żyta, pszenicy, owsa i jęczmienia, a także ich mieszanek, uważa się zarówno ziarno, jak i słomę. Wartość słomy zbóż ustala się w wysokości 30% wartości ziarna.

§ 4. Za uprawy rolne w rozumieniu § 3 nie uważa się poletek karmowych dla zwierzyny, zakładanych przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich.

§ 5. 1. Odszkodowanie nie przysługuje za szkody powstałe w plonach rolnych nie sprzątniętych we właściwym czasie z winy rolnika. W przypadkach wątpliwych czas właściwy na sprzątnięcie danego plonu określa prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej w m. st. Warszawie i m. Łodzi).

2. Odszkodowania należy odmówić lub je odpowiednio zmniejszyć, gdy poszkodowany przez złą wolę albo niedbalstwo przyczynił się do powstania szkody albo jej zwiększenia.

§ 6. 1. Rolnik obowiązany jest pod rygorem utraty roszczenia zgłosić szkodę pisemnie lub ustnie do prezydium właściwej gromadzkiej (miejskiej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla w ciągu 4 dni od dnia powstania szkody lub powzięcia o niej wiadomości.

2. W przypadkach uzasadnionych prezydium gromadzkiej (miejskiej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla może przywrócić termin do zgłoszenia szkody.

3. Rolnik obowiązany jest udzielać potrzebnych wyjaśnień i dostarczyć w miarę możliwości dowodów niezbędnych dla ustalenia rozmiarów szkody.

§ 7. 1. Ustalenia szkody, oszacowania szkody oraz wstępnych oględzin dokonuje komisja szacunkowa przy prezydium gromadzkiej (miejskiej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla w składzie:

1) przewodniczącego — powołanego przez prezydium gromadzkiej (miejskiej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla,

2) dwóch członków, z których jednego wyznacza właściwy rejon lasów państwowych spośród swoich pracowników, a drugiego — miejscowy organ Związku Samopomocy Chłopskiej.

2. Jeżeli szkoda powstała w uprawach zakontraktowanych, w skład komisji wchodzi również przedstawiciel właściwej instytucji kontraktującej.

3. Ustalenia i oszacowania szkody dokonuje się w obecności rolnika albo dorosłego członka jego rodziny.

4. Nieobecność przedstawicieli Związku Samopomocy Chłopskiej, właściwej instytucji kontraktującej i zainteresowanego rolnika nie wstrzymuje ustalenia i oszacowania szkody oraz wstępnych oględzin.

§ 8. 1. Komisja przeprowadza niezwłocznie wstępne oględziny zniszczonej lub uszkodzonej uprawy rolnej, a ostatecznego ustalenia szkody, jej oszacowania i przyznania odszkodowania dokonuje przed sprzętem uszkodzonej uprawy.

2. Komisja przeprowadza ustalenie i oszacowanie szkody w plonach złożonych w stertach, stogach i kopcach niezwłocznie po zgłoszeniu szkody.

§ 9. 1. Przy szacowaniu szkód wyrządzonych w uprawach rolnych ilość zniszczonych ziemiopłodów oblicza się uwzględniając obszar zniszczonej lub uszkodzonej uprawy, spodziewaną wydajność oraz procent szkody. W razie kilkakrotnego uszkodzenia tej samej uprawy ustala się łączny procent szkody.

2. Przy szacowaniu szkód zbliżonych do pełnej wartości spodziewanych plonów, a wyrządzonych w uprawach rolnych w takim okresie, że:

- 1) po zaoraniu uszkodzonej uprawy zastosowano uprawę tej samej rośliny — przyjmuje się jako procent szkody w okopowych uprawianych na korzenie 25%, we wszystkich innych uprawach — 50%,
- 2) po zaoraniu uszkodzonej uprawy zastosowano inną uprawę zastępczą — przyjmuje się jako procent szkody w okopowych uprawianych na korzenie 40%, we wszystkich innych uprawach — 75%,
- 3) nie było celowe zastosowanie uprawy zastępczej — przyjmuje się rzeczywisty procent szkody, najwyżej 85%, uwzględniając w ten sposób zaoszczędzone koszty sprzętu zniszczonej uprawy.

§ 10. 1. Zaoranie uszkodzonej uprawy rolnej dla wykonania uprawy zastępczej jest dozwolone na podstawie zaświadczenia prezydium gromadzkiej (miejskiej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla, wydanego niezwłocznie po dokonaniu wstępnych oględzin (§ 8), stwierdzającego na podstawie ustaleń komisji szacunkowej przyczynę szkody, rodzaj, obszar i spodziewany przed szkodą plon z jednego hektara uprawy, która powinna być zaorana. Jeżeli szkoda powstała w uprawie zakontraktowanej, zaoranie całości lub części uprawy rolnej wymaga ponadto zgody właściwej instytucji kontraktującej.

2. W przypadku zaorania uszkodzonej uprawy dla dokonania uprawy zastępczej — rolnikowi na jego wniosek należy w ciągu dwóch tygodni od oszacowania szko-

dy wypłacić zaliczkę w wysokości $\frac{2}{3}$ przyznanego odszkodowania za zaoraną uprawę.

§ 11. Dla ustalenia wartości zniszczonych ziemio-
plodów przyjmuje się następujące ceny:

- 1) dla ziemioplodów objętych w danym roku dostawami obowiązkowymi: dla zbóż — trzykrotne ceny, a dla ziemniaków dwukrotne ceny płacone przez uspołecz-
niony aparat skupu za dostawy obowiązkowe tych ziemio-
plodów; w przypadku gdy wskutek szkody wyrządzonej przez dziki, jelenie i danię rolnik uzyska częściowe lub całkowite zwolnienie od obo-
wiązku dostaw, wysokość szkody w części odpowia-
dającej zwolnieniu od obowiązku dostaw oblicza się na podstawie cen płaconych za dostawy obowiązkowe, a pozostałą część — na podstawie cen wyżej określonych,
- 2) dla ziemioplodów zakontraktowanych — ceny płacone przez uspołecz-
niony aparat skupu dla dostaw tych ziemio-
plodów,
- 3) dla pozostałych ziemioplodów — ceny płacone przez uspołecz-
niony aparat skupu z okresu po zbiorach, ustalone w uzgodnieniu z prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 12. Rolnikowi przysługuje w terminie 6 miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia komisji w sprawie odszkodowania prawo skierowania sprawy na drogę sądo-

wą przeciwko właściwemu przedsiębiorstwu lasów pań-
stwowych. Jednostkom gospodarki uspołecz-
nionej podlegającym państwowemu arbitrażowi gospodarczemu przysługuje w tym samym terminie prawo skierowania sprawy na drogę postępowania arbitrażowego.

§ 13. 1. Odszkodowania pokrywane będą ze środków budżetu centralnego.

2. Wypłaty odszkodowania dokonuje właściwe nad-
leśnictwo po zatwierdzeniu wysokości odszkodowania przez rejon lasów państwowych.

§ 14. 1. Odszkodowanie wypłaca się po sprzecie danej uprawy, nie później jednak niż do dnia 30 listo-
pada.

2. Odszkodowanie należne za ziemio-
plody, których terminy skupu przez jednostki kontraktujące przypadają na okres późniejszy, płatne jest w terminach skupu.

3. Odszkodowanie należne za szkody wyrządzone w płonach złożonych w stertach, stogach, kopcach wy-
płaca się w ciągu miesiąca od dnia oszacowania szkody.

§ 15. Wykonanie rozporządzenia porucza się Mini-
strowi Leśnictwa i Ministrowi Finansów.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogło-
szenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz